

קעג א מיי' פ"א מהל'
זוקי ממון הל' ה'
סמג עשין קו טו"ע ח"מ
ס' שפט סעיף ו':
קעד ב מיי' שס הללה ו'
טור ש"ע שס סעיף
ז':

קעגן ג' מיי' ש'ס' הלכה ה
סמג ש'ס' טור ש"ע
ש'ס' סעיף ז' ועיין ש'ס'
בטור:

רבינו חננאל
מתני'. חמשה תמים
והחמשה כו'. ושלשון
וטרקין בראי מנתי' לא
מתקמא ספור' ותיצרה
ברבאי אפי' חסורי מיחוסא
והכי קתני' ה' תמים, ה'
נאון, משלמין אלא צפי
זקוק, ואילו קני' גניחה
נשיכה בריצה בעינה, ואם
העדר, חמתון מוערין
משלם נק שם שלם
הצליח. וכן ורגל מוערין
מתחלתן קון, השן בראי
לה והגול לשבר כדון
הילוכה ושור הדורס
החוקרת ברשות
הניק, מחזיקין ר' טרפון
ורבנן. והאדם, המזיק, ויש
מקצתן כרעין באלו, ואולי
והוא והדורס והאדם
חמשה תמים קון כו'. ולא
לרבוץ, אמר ר' אלעזר
אינו מועד רבועה על כמים
גדולין, ומכאן שיהיה
משלם שם זקוק. אבל על
פנים קטנים אורחיה הוא
שם שלם משלם. ואמר'
גמ' מסייעא ליה בהמה
מועדת ללכת כדרכה
ולשבר ולפגוע את האדם
ואת בהמה ואת הכלים.
ואולי דלמי' קון הצדי
אורחיה יהא חסין
מתהפכת כעין זחילון
שדורן בהמה להחזיק
בבעדיה, אבל לרבוץ על
הדמים לא, ואסקי', איכא
רבינו לזו מרמז ושפיר ר'
אלעזר מנתי' ורבי' את
בפכין גדולים, מנתיא
במזעזע פכין קטנים.
מפוזרין דרב ויסק
שפעין דמנתיא וצבוע
תרווייהו אלא כפי מנהו,
שנפרא שם תאבא וצבוע
שם חורא (א). וישלמי
שבשת פסא ר' יוסי ב'
בון פסא ר' זבדי אחת
שלבע שנים קרביה'
המליך (שליש) [עלמא]
(ב) ממוחא דירשא מתעבד
קערב דרומיא סממא
תולעתא דרומיא מתעבדא
אורעי. ודוהמחא מתעבדא
זברי, עתכרא
מתעבדא חזיר. בר שיבא
דנונא מתעבדא דל'
דנתיא צבוע זכר לאחור ר'
שנים נעשית ערפי. ערפי
לאחור ר' קיש נעשית
קישמי. קישמי לאחור ר'
שנים נעשית חייה, ויש
אמי' חתה. ויש לאחור ר'
שנים נעשית שרר
שלארם לאחור ע' שנים
נעשית חנה ורבי מילי
בהווא דלרע בן כמרמדי.
והוא

(א) פי' רבינו הוא כלשנא
אחרתא שבי' רש"י ו"ל.
(ב) לפנינו בירושלמי שם איחא
מומיתא דרישא כו' ודמינא
שמאי.